

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Ανδρέα Κουκίδη

Το έργο παραπέμπει στο μύθο της Αντιγόνης του Σοφοκλή, με ήρωες από την τραγωδία του 1974 .

Απαγγέρονται στίχοι από δημοτικά μοιρολόγια , και επιλεγμένα εγκώμια του Επιταφίου Θρήνου, μεταφρασμένα και διασκευασμένα για τις ανάγκες του έργου, καθώς και στίχοι από τον Επιτάφιο του Γιάννη Ρίτσου.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντιγόνη	Αδερφή του Πολυνείκη	30 χρόνων
Ισμήνη	Γυναίκα του	30 χρόνων
Ετεοκλής	Αδερφός του	32
Παπαγιάννης	Πεθερός του	60
Νεοκλής	Κουνιάδος του	35
Χρύσης	Πατέρας του	60
Ευρυδίκη	Μητέρα του	55
Χάρης	Εξάδερφος του	35

ΣΚΗΝΙΚΟ

Μεγάλη τετράγωνη κάμαρα . Αριστερά η είσοδος. Στο κέντρο ένα ορθογώνιο τραπέζι με μαύρο τραπεζομάντηλο. Καρέκλες και άλλα καθίσματα. Μια βιτρίνα με ασημικά, ποτήρια, φλιντζάνια, μπιμπελό κ.λ.π. Στους τοίχους φωτογραφίες ηρώων του εικοσιένα και του 1955-1959. Μια φωτογραφία του Πολυνείκη με τη γυναίκα του από το γάμο τους και μια στεφανοθήκη με τα στέφανα τους.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Οι γυναίκες κάθονται μαυροφορεμές, κρατώντας το κεφάλι τους και σιγομουρμουρίζοντας ένα θρηνητικό μμμμ.

Από μακριά ακούονται αεροπλάνα και πολυβολισμοί. Απόλυτη σιγή. Ακούεται ένας θυμιατός να κουδουνίζει και ο Παπαγιάννης να σιγοψάλλει ... «Άγιος ο Θεός άγιος Ισχυρός άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς ». Οι γυναίκες τρέχουνε στην έξοδο, θρηνώντας .

Μπαίνει ο Παπαγιάννης. Φορά πετραχήλι, κρατά σταυρό και θυμιατίζοντας, επαναλαμβάνει αργά το... « Άγιος ο θεός...» Ακολουθούν οι τέσσερις άντρες, κρατώντας ένα λιτό μαύρο φέρετρο. Ο Νεοκλής και ο Χάρης φορούν στρατιωτική στολή . Ο Ετεοκλής και ο Χρύσης φορούν μαύρα πουκάμισα. Ακολουθούν οι γυναίκες, συνεχίζοντας τον Θρήνο. Μια έντονη μυρωδιά από θυμίαμα αναδίνεται. Οι τέσσερις άντρες τοποθετούν το φέρετρο στο τραπέζι. Οι γυναίκες τρέχουν προς το φέρετρο και θρηνούν με ένα μακρόσυρτο κλάμα...

Ευρυδίκη Πολυνείκη μου , γιε μου, καμάρι μου...

Ισμήνη Πολυνείκη μου, άντρα μου καλέ μου...

Αντιγόνη Πολυνείκη μου, αδερφέ μου ακριβέ μου

Ισμήνη Πολυνείκη μου, αγάπη μου αγάπη μου

Ευρυδίκη Ποια μοίρα σε ζήλεψε γιε μου...

Ισμήνη Ποια μοίρα στο χρωστούσε καλέ μου...

Αντιγονη Ποια μοίρα στο φύλαγε αδερφέ μου...

Ισμήνη Γιατί καλέ μου...γιατί γιατί γιατί...

Παπαγιαν Παρακαλώ παρακαλώ, κουράγιο καλές μου.

Γυναίκες Γιατί γιατί γιατί.....

Παπαγιάν Παρακαλώ, σας παρακαλώ.(μικρη σιωπή) Κάποιος να με βοηθήσει παρακαλώ. (Ο Χάρης, που από τον ώμο του κρέμμεται ένα όλπο, παίρνει από τον παπά τον θυμιατό, φιλώντας του το χέρι. Ο παπάς βάζει τον σταυρό στο φέρετρο. Βγάζει από την τσέπη ένα βιβλιαράκι και διαβάζει. Ένα μουρμουρητό ακούεται από τις γυναίκες σαν ισοκράτημα.) Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Άγιος ο θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς **(τρεις)** Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι .Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων . Αμήν.

Παναγία Τριάς ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα συγχώρησον τα ανομίας ημίν. Άγιε επίσκεψε και ίασε τα ασθενίας ημών, ένεκεν του ονόματος σου. Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, κύριε ελέησον.

Πάτερ Ημών ο εν τοις Ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου. Ελθέτω η βασιλεία σου. Γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιονδος ημιν σήμερον. Και άφες ημιν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειραμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Ότι σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του πατρός και του υιού και του Αγίου πνεύματος. Νυν και αει και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

(Ενώ διαβάζει ο Παπάς, περνούν όλοι, κάνουν το σταυρό τους, προσκυνούν τον Σταυρό και φιλούν τον νεκρό. Από μακριά ακούονται μερικές ριπές. Ο Νεοκλής προσκυνά, φιλά τον νεκρό και βγαίνει έξω)

Παπαγιαν Έτι δεόμεθα υπερ αναπαύσεως της ψυχής του υπέρ πίστεως και πατρίδος, ηρωικώς αγωνισαμένου και πεπόντος, δούλου του θεού Πολυνείκη και υπέρ τού συγχωρηθήναι αυτώ παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον.

(Παίρνει τον θυμιατό από τον Χάρη και θυμιατίζει γύρω γύρω το φέρετρο λέγοντας...) Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ ημών **(τρεις)**

Δι ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε, Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς, αμήν.

(Οι γυναίκες ορμάνε στο φέρετρο.)

Ευρυδίκη Ένα μαντάτο σκοτεινό, μια μέρα λυπημένη ήρθανε σήμερα σε εμέ, την πολυπικραμένη. Σκοτώθηκε ο γιούλης μου κι έμεινα ορφανεμένη ο κόσμος κλαίει ουρανέ και η γη σκοτεινασμένη.

Ισμήνη Κοπήκαν τα κλωνάρια του, τα φύλλα μαραθήκαν οι βρύσες του στερέψανε, οι δρόμοι ορφανευτήκαν

Ευρυδίκη Όρη αναστενάξετε και δέντρα μαραθείτε και ποταμοί ξεράθητε και πέτρες ραγισθείτε.

Παπαγιαν Παρακαλώ παρακαλώ...

Αντιγόνη Και πώς να μη σκοτώνομαι και πώς να μη θρηνήσω; Με δάκρυα απ'τα μάτια μου το χόμα να ποτίσω.

Παπαγιαν Παρακαλώ , υπομονή παρακαλώ...

- Ευρυδίκη Κι εγώ με σένα κόρη μου θα κλάψω θα θρηνήσω
με τα πικρά μου δάκρυα τον γιο μου να ποτίσω.
- Αντιγόνη Αλίμονο αλίμονο θεέ μου και πατέρα
γιατί μας ελησμόνησες ετούτη την ημέρα....
- Ισμήνη Άνοιξε τα ματάκια σου να τα γλυκοφιλήσω
τον όμορφο αντρούλη μου να αποχαιρετήσω
- Ευρυδίκη Ο ήλιος εσκοτεινίασε, μαράνθηκαν τα άνθη
κι ο Άδης που περίμενε ,σε είδε κι επικράνθη.
- Παπαγιάνη Ελάτε ελάτε...σας παρακαλώ...
- Χρύσης Ελάτε...φτάνει. Όσο και να κλάψετε, δεν γυρίζει πίσω.
**(Ο Νεοκλής επιστρέφει με μια σημαία Ελληνική, που την
ξεδιπλώνει και την απλώνει πάνω στο φέρετρο.**
- Παπαγια Λυπάμαι πολύ αγαπητοί μου ,αλλά πρέπει να σας αφήκω
εγώ. Πρέπει να τρέξω να φροντίσω για την κηδεία και την
ταφή.
- Ετεοκλής Θα φροντίσουμε εμείς πάτερ.
- Παπαγιαν Είναι πιο εύκολο για μένα παιδί μου. Καθημερινά σχεδόν
είμαι στο κοιμητήριο. Με γνωρίζουν όλοι όσοι εργάζονται
εκεί. Θα τελειώσουμε πιο γρήγορα.
- Ετεοκλής Έχομε χρόνο πάτερ.
- Παπαγιαν Είναι απόγευμα παιδί μου.Τελειώνει η μέρα. Δεν μπορούμε
να θάψουμε τον νεκρό, μετά τη δύση του ήλιου.
- Ετεοκλής Μα δεν θα τον θάψουμε σήμερα πάτερ.
- Παπαγιαν Γιατί να μην τον θάψουμε σήμερα;
- Ετεοκλής Υπάρχουνε λόγοι σοβαροί.
- Παπαγιαν Όπως γνωρίζουμε,είναι από χθες το πρωί που σκοτώθηκε,
μόλις άρχισαν οι μάχες.Κι αν δεν έχει αρχίσει να αποπνέει
κακοσμία,είναι γιατί,με δική μου παράκληση,τον κρατήσανε
στο νεκροτομείο. Δεν μπορούμε να τον κρατήσουμε άταφο
στο σπίτι. Όπου νάσαι θα αρχίσει να κακοσμίξει. Είμαστε
και στο μεσο του καλοκαιριού. Η ζέστη είναι αφόρητη.
- Ετεοκλής Έτσι αποφασίσαμε πάτερ.
- Παπαγιαν Ποιοι αποφασίσατε αγαπητέ μου;
- Ετεοκλής Ο πατέρας , η μητέρα , η Αντιγόνη κι εγώ.
- Νεοκλής Πές μας έναν από τους σοβαρούς λογους, που δεν θέλετε να
θάψουμε σήμερα τον νεκρό .
- Ετεοκλής Τώρα τον εφέραμε. Σύμφωνα και με την παράδοση ,
ο νεκρός πρέπει να μείνει μια νύχτα στο σπίτι του.
- Παπαγιαν Σε καιρούς ειρηνικούς αγαπητέ μου. Τώρα έχομε εισβολή,
έχομε πόλεμο. Έχομε τραυματίες που θέλουνε περίθαλψη.
Έχομε νεκρούς, που περιμένουν να ταφούν.
- Ετεοκλής Ας περιμένει λοιπόν κι ο Πολυνείκης ,όπως και οι άλλοι.

- Παπαγιαν Ελικρινά δεν μπορώ να καταλάβω την επιμονή σου. Ενώ υπάρχουν τόσοι άταφοι, προσφέρομαι να τρέξω, να προστρέξω, ακόμη και να προσπέσω σε γνωστούς και αγνώστους, για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και να θάψουμε σήμερα τον άνθρωπο μας κι εσύ αρνείσαι.
- Ετεοκλής Σας είπα. Είναι απόφαση της οικογένειας του.
- Παπαγιαν Μα οικογένεια του παιδί μου, και κατά τον νόμον της εκκλησίας, είναι πρώτα η γυναίκα του.
- Ετεοκλής Είναι και οι γονείς του και τ' αδέρφια του.
- Παπαγιαν «Αντί τούτου καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και προσκολληθήσεται τη ίδια γυναικί ».Κι αυτή είναι η γυναίκα του. **(δείχνει την Ισμήνη)** Κι αυτό είναι το σπίτι του, το σπίτι της γυναίκας του, το σπίτι της οικογένειας του, για αυτό και τον εφέραμε εδώ. Και όπως είστε εσείς, είμαστε κι εμείς μέλη της οικογένειας του. Κι εμείς μάλιστα, αφού καθόμαστε και δίπλα τους, είμαστε πιο κοντά τους και σωματικά και ψυχικά και πνευματικά. Και στις χαρές και τις λύπες τους. Κι έχουμε κι εμείς λόγο για την ταφή του.
- Χρύσης Τον κύριο λόγο τον έχει η μάνα, που τον εγέννησε με πόνους και με λύπες, και τον ανάθρεψε με βάσανα και στεναγμούς.
- Νεοκλής Ας ρωτήσωμε λοιπόν τη μητέρα του.
- Χρύσης Την έχω ρωτήσει.
- Νεοκλής Και τι σας έχει πει;
- Χρύσης Αυτό που λέει ο Ετεοκλής. Εμείς θα θάψουμε τον Πολυνείκη, όποτε και όπου και όπως θέλουμε.
- Νεοκλής Δεν ακούονται αυτά να είναι λόγια της μητέρας του.
- Χρύσης Τα λέω με τον τρόπο το δικό μου.
- Νεοκλής Κι αν τα έχει πει, εσείς τα βάλατε στο στόμα της.
- Παπαγιαν Σε παρακαλώ γιε μου...
- Χρύσης Ρώτησε την να σ'τα ξαναπει.
- Ευρυδίκη Μούρχεται λιγοθυμιά. Λίγο νερό. Ποιος θα μου δώσει λίγο νερό;
- Ισμήνη Να σας φέρω εγώ. **(φεύγει)**
- Ευρυδίκη «Ποιος θα μου δώσει πηγές δακρύων, για να κλάψω το γλυκό μου το παιδί; »
- Χρύσης Έλα, κρατήσου. Έχομε πολύ δρόμο ακόμα.
- Ευρυδίκη Πολύ δρόμο ναι. Δύσκολο δρόμο. Αδιάβατο δρόμο. «Ω γλυκέ μου, ω χαρά μου, πώς να σε νεκροστολίσω, πώς να σε κηδέψω, που σπαράττονται τα σπλάχνα μου;»
- Αντιγόνη Έλα μάνα. Είναι καλύτερα, να πας κάπου να ξαπλώσεις

- Ευρυδίκη 'Όχι όχι...όσο είναι άταφος δεν φεύγω από κοντά του.
Χρύσης Κάνε αυτό που σου λέει η Αντιγόνη.
Ευρυδίκη 'Όχι όχι δεν αποχωρίζομαι τον γιο μου, πριν μου τον πάρει
το χώμα . « Ω παιδί γλυκό μου, ω της ζωής μου φως,
 πώς να σε κατακρύψω σε τάφο σκοτεινό;»
- Αντιγόνη Σας παρακαλώ. Λυπηθείτε την. Λυπηθείτε μας. Έχομε
στερέψει από το κλάμα.Κι αν δεν έχομε καταρρεύσει ακόμα
είναι γιατί προσπαθούμε να κρατηθούμε όρθιες μέχρι την
ταφή του. Δεν είναι ώρα τώρα να λύσετε τις διαφορές σας.
- Χάρης Έχει δίκαιο η Αντιγόνη. Η κύρια έγνοια τώρα είναι η
φροντίδα για την ταφή.
- Ετεοκλής Εσύ δεν έχεις λόγο.
Χάρης Μπορεί να μην έχω τον πρώτο λόγο, αλλά...
Ετεοκλής Ούτε τον πρώτο ούτε τον τελευταίο.
Χάρης Είμαι εξάδερφος του και τον πονώ το ίδιο με εσάς.
Ετεοκλής Εσύ το καλύτερο που έχεις να κάνεις,είναι να σηκωθείς να
φύγεις από δω.
- Αντιγόνη Σας παρακαλώ.
Ετεοκλής Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να πάρεις το όπλο
σου και να πας στην πρώτη γραμμή. Εκεί στο φυλάκιο που
σκοτώθηκε ο Πολυνείκης.
- Χάρης Αυτό ισχύει για όλους.
Ετεοκλής Πρώτα όμως για εσάς.Τους πατριώτες,Τους εκπαιδευμένους
εις τα όπλα από καιρό!Τους ορκισμένους εις τη μεγάλη ιδέα.
Τους γαλουχημένους με τα ιερά νάματα της φυλής .Τους
αναθρεμένους με σημαίες και συνθήματα, που όμως ο βίος
και οι πράξεις σας καθορίζονται από το συμφέρο και μόνο.
(Έρχεται η Ισμήνη. Δίνει το ποτήρι στην Ευρυδίκη)
- Ευρυδίκη Ευχαριστώ καλή μου. **(Βάζει νερό στο χέρι της και
δροσίζει το πρόσωπο της. Έπειτα πίνει και της δίνει το
ποτήρι. « Πότε θα ανταμωθούμε, πότε θα σε ξαναδώ παιδί
μου, χαρά μου και ζωή μου; (Η Ισμήνη το παίρνει και
φεύγει.)**
- Χάρης Θέλω να μου πεις τι συμφέρον είχα εγώ προσωπικά .
Αντιγόνη Πάψτε επί τέλους.
Ετεοκλής Ξέρεις πολύ καλά, τι συμφέρον είχες, όπως ξέρουν όλοι και
για σένα για τον καθένα. Είμαστε μικρός τόπος και τίποτα
δεν μένει κρυφό. Ο ένας δεν προήχθη, ο άλλος απολύθηκε,
γιατί έκαμε κατάχρηση, ο τρίτος ζήτησε άδεια να χτίσει
παράνομα και δεν του δόθηκε...και πάει λέγοντας. Και
γίνατε πατριώτες όλοι οι...κατά φαντασίαν αδικημένοι!
- Αντιγόνη Φτάνει πια.

- Χάρης Πες μου τι συμφέρον είχα εγώ;
- Αντιγόνη Θα πάρω τις γυναίκες και θα φύγουμε από δω. Και βγάλτε μόνοι τα μάτια σας, πάνω από τον νεκρό, που δεν σέβεστε.
- Ετεοκλής Θέλεις να αφήσουμε σ' αυτούς τη φροντίδα της ταφής του αδερφού μας ;
- Χάρης Αν μας κατακρίνεις, κατακρίνεις και τον αδερφό σου. Γιατί κι ο αδερφός σου ήταν ένας από μας ..
- Ετεοκλής Το ξέρω. Το είπαμε... είμαστε μικρός τόπος και οι πάντες ξέρουν τα πάντα.
- Χάρης Ο Πολυνείκης τι συμφέρον είχε;
- Ετεοκλής Ο Πολυνείκης ήταν αθώος ,αφελής.Ο Πολυνείκης δεν ήθελε να σας χαλάσει το χατήρι, γιατί ο Πολυνείκης δεν ήθελε να στενοχωρήσει κανέναν.Ο Πολυνείκης νοιαζόταν πρώτα για τους άλλους κι ύστερα για τον εαυτό του. Ο Πολυνείκης ήταν ανάμεσα σ' εκείνους, που δρουν και πράττουν με την καρδιά κι όχι με τη λογική.
- Χάρης Πάλι καλά που βρίσκεις έστω και κάποιους με αγαθές προθέσεις.
- Ετεοκλής Τον Πολυνείκη εσείς τον επείσατε. Εσείς τον παρασύρατε. Πρώτα ο πολύξερρος πεθερός του **(δείχνει τον παπά)** ύστερα ο πολυπράγμονας ο δικηγόρος ο κουινιάδος του, **(δείχνει τον Νεοκλή)** κι εσύ φυσικά, ο εξάδερφος του, ο δάσκαλος, ο κατηχητής του, το φίδι στον κόρφο του....
- Αντιγόνη Έλεος...είναι και δικός σου εξάδερφος
- Χάρης Δίπλα μου σκοτώθηκε ο Πολυνείκης. Αν δεν είμαι εγώ ο σκοτωμένος ,μπορεί να είναι της τύχης η της ατυχίας μου. Λυπάμαι που φάνηκα άτυχος και έμεινα ζωντανός.
(Η Ισμήνη επιστρέφει με ένα αναμένο καντήλι.Το βάζει στο τραπέζι στη θέση μπροστά στο κεφάλι του νεκρού.
- Ετεοκλής Οι μάχες συνεχίζονται. Τρέξε στην πρώτη γραμμή κι αν είσαι πατριώτης,θα βρεις τη τύχη που ποθείς.Είναι κανόνας. Οι ήρωες σκοτώνονται στη μάχη. Εκείνοι που επιζούν και γυροφέρνουν, αντί να σταθούν να πολεμήσουν, εκείνοι που ανάβουν την πυρακαγιά, εκείνοι που ανοίγουν τις πύλες της κόλασης είναι μόνο για τα μετόπισθεν. Είτε για να κάθονται σε γραφεία και να δίνουν εντολές, είτε για να γυροφέρνουν επιδεικτικά με τα όπλα στους ώμους και να εισπράττουν χειροκροτήματα από τους αφελείς.
- Νεοκλής Εσύ πού ήσουνα την ώρα της μάχης ;
- Ετεοκλής Εσύ πού ήσουνα;
- Νεοκλής Εκεί που με κάλεσε τον καθήκον. Στο πόστο που μού όρισαν οι αξιωματικοί μου.

- Ετεοκλής Ναι...στα γραφεία του γενικού επιτελείου,για να δίνεις εντολές τηλεφωνικά. Ίσως, κάποτε να πάρεις και ανάλογη θέση για τες υπηρεσίες σου αυτές.
- Αντιγόνη Ντροπή αδερφέ μου.
- Ετεοκλής Αυτοί πρέπει να ντρέπονται.**(μικρή σιωπή)** Καημένα φτωχά και άσημα παιδιά, άγνωστοι στρατιώτες, που δίνετε το αίμα και τη ζωή σας στη γραμμή του πυρός, σε τι φταίξατε ;
- Χάρης Για την πατρίδα δίνουν το αίμα τους.
- Ετεοκλής Ποιαν πατρίδα ;
- Χάρης Την πατρίδα που πιστέψαμε , αλλά προδοθήκαμε.
- Ετεοκλής Πόσο βολικό είναι να φορτώνουμε τα λάθη μας στην άγνοια μας ! Πιστέψαμε αλλά γελαστήκαμε! Πιστέψαμε αλλά προδοθήκαμε! Και πού ήταν το μυαλό για να ξεχωρίσει το καλό από το κακό, την αλήθεια από το ψέμα, τον πατριωτισμό από την προδοσία ;
- Χάρης Και ποιοι είναι οι πατριώτες και ποιοι οι προδότες ;
- Ετεοκλής Δεν ξέρεις και ρωτάς να μάθεις;
- Χάρης Ρωτώ να μάθω, ναι.
- Ετεοκλής Να πας να ρωτήσεις τους πρόσφυγες, που κοπαδιαστά φεύγουνε με θρήνους και ληγμούς από τα σπίτια τους .
- Χάρης Είσαι σίγουρος ότι έχουν όλοι την ίδια γνώμη με εσένα;
- Ετεοκλής Αν δεν έχουμε καταλάβει ακόμη τι έχουμε κάμει και τι έχουμε πάθει, τότε μας άξιζε αυτή η τραγωδία.
- Νεοκλής Πες μας λοιπόν εσύ,που έχεις καταλάβει.Πες μας ποιοι είναι οι πατριώτες και ποιοι οι προδότες;
- Ετεοκλής Προδότες είναι εκείνοι που άνοιξαν τις πύλες στον εχθρό.
- Χάρης Και ποιοι άνοιξαν τις πύλες στον εχθρό ;
- Ετεοκλής Η χούντα των Αθηνών κι εσείς τα όργανα της στην Κύπρο.
- Νεοκλής Οι πύλες στον εχθρό, είχαν αρχίσει να ανοίγουν από καιρό.
- Ετεοκλής Αυτό θέλετε να πιστεύετε. Αυτό σας συμφέρει να πιστεύετε
- Νεοκλής Από εκείνον που έκανε υψηλή πολιτική. Που ήρθε σε ρήξη με όλες τις κυβερνήσεις στην Ελλάδα. Που νόμιζε πως ήταν το κέντρο της γης . Που δεν έβλεπε πού ήταν το συμφέρον του τόπου κι έπαιζε με την τύχη του λαού του.
- Ετεοκλής Όταν εκείνοι, από τους οποίους περιμένεις δικαιοσύνη, έχουν οριστικά αποφασίσει να επιβάλουν την αδικία,γιατί νομίζουν ότι έτσι τους συμφέρει, τότε δεν σου μένει τίποτε άλλο, παρά να στραφείς αλλού για συμμαχίες, για να μπορέσεις να αντισταθείς.
- Νεοκλής Και αντιστάθηκε, φεύγοντας.
- Ετεοκλής Όσο ήτανε στην εξουσία, κανένας δεν τολμούσε να πατήσει το πόδι του στον τόπο.

- Νεοκλής Κι έφυγε σκαστός και με τη βοήθεια εκείνων, που σχεδίασαν την πτώση του. Και... καθιστώντας τον άχρηστον και ανίκανο, δεν έχουν τίποτα πια να ανησυχούν από αυτόν.
- Ετεοκλής Το μαράζι σας είναι που δεν καταφέρατε να τον σκοτώσετε
Χάρης Κρίμα που δεν τα καταφέραμε. Γιατί αν τα καταφέραμε , θα γλυτώναμε απ' το κακό που μας έκαμε
- Ετεοκλής Δεν το κάματε εσείς και έκαμε εκείνος το κακό !
Χάρης Εκείνος ναι.
- Ετεοκλής Έκαμε εκείνος το πραξικόπημα εναντίον του!
Χάρης Εκείνος, με την όλη πολιτική του. Και μόνο το τελευταίο περιστατικό είναι ενδεικτικό της νοοτροπίας του. Όσο και να το παρασιωπάτε, έχει γίνει. Το έχει δει όλος ο κόσμος.. Είναι ιστορικό γεγονός. Και την ιστορία την καταγράφουν τα γεγονότα. Και βλέπουμε και ζούμε τ' αποτελέσματα τους.
- Ετεοκλής Και ποιο είναι αυτό το γεγονός ;
Νεοκλής Ο άξιος ηγέτης, πήγε και μίλησε από το βήμα των Ηνωμένων εθνών. Και αναφέρθηκε σε εισβολή της Ελλάδας στην Κύπρο και για κατάλυση της Δημοκρατίας. Και κάλεσε και τις άλλες εγγυήτριες δυνάμεις να επέμβουν, για να αποκαταστήσουν τάχα την Δημοκρατία. Και είπε ακόμη ότι κινδυνεύουν και οι Τουκοκύπριοι από αυτή την εισβολή. Κι έδωσε έτσι την αφορμή, που χρόνια περίμενε η Τουρκία , για να εισβάλει στη χώρα του.
- Ετεοκλής Την ώρα της ομιλίας του Μακαρίου στα Ηνωμένα Έθνη, τα Τουρκικά πλοία ήταν κιόλας αγκυροβολημένα στα παράλια της Κερύνειας και αποβίβαζαν στρατιώτες και άρματα.
- Νεοκλής Ήταν αυτή πατριωτική πράξη, αντάξια άξιου ηγέτη ;
Ετεοκλής Η Τουρκία προετοιμαζόταν από καιρο. Από τότε που αρχίσατε να σχηματίζετε ομάδες για να ανατρέψετε τη νόμιμη κυβέρνηση. Και η αφορμή που περίμενε η Τουρκία ήταν το πραξικόπημα κι όχι μια ομιλία στα Ηνωμένα Έθνη. Και σε ρωτώ. Είναι ψέμα ότι οι Τουκοκύπριοι κινδύνευαν από εσάς τους πραξικοποματίες ;
- (Η Ισμήνη επιστρέφει με κλωνάρια από βασιλικό και δεντρολίβανο και τα σκορπίζει πάνω στο φέρετρο, αφού φιλήσει τον σταυρό.)**
- Νεοκλής Εμείς δεν κινδυνεύαμε από τους Τουκοκύπριους ;
Και ποιοι κινδύνευαν περισσότερο; Εμείς, οι οπλισμένοι με παλιοντούφεκα η εκείνοι, οι οπλισμένοι με τον πιο σύγχρονο οπλισμό από την Τουρκιά;
- Ετεοκλή Εκείνοι από την Τουρκία κι εσείς από τη χούντα .
Χάρης Και νομίζεις ότι η έγνοια του στα Ηνωμένα Έθνη ήταν οι Τουκοκύπριοι; Το μαράζι του ήταν που έχασε την εξουσία.

- Νεοκλής « Ἡ ἐγὼ ἢ κανέννας.». « Ἡ ἐγὼ, ἢ γαῖα πυρὶ μειχθήτω ».
Ἡ ἐγὼ, ἢ ας καοὺν οἱ πέτρες καὶ τὸ χῶμα .
- Ετεοκλής Το μαράζι σας εἶναι που ξέρετε ὅτι μια μέρα θα επιστρέψει.
Καὶ θα δικαστεῖτε γιὰ τὸ κακό που κάματε στὸν τόπο.
- Χάρης Εμεῖς θα τὸν δικάσουμε, ἀν τολμήσει νὰ γυρίσει.
- Ετεοκλής Εσύ! Θα δικάσεις ἐσὺ τὸν Μακάριο!
- Χάρης Ποιὸν Μακάριο! Τὸν καθαιρεμένο τὸν Μούσκο θα δικάσω.
Τὸν παραβάτη τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας.
- Ετεοκλής Θλίβεστε, ἀνησυχεῖτε , ἀγωνιάτε καὶ πονάτε τάχα ,γιὰ τοὺς
ιερούς κανόνες τῆς ἐκκλησίας!
- Νεοκλής Οἱ νόμοι εἶναι νόμοι καὶ οἱ κανόνες εἶναι κανόνες. Καὶ οἱ
κανόνες τῆς ἐκκλησίας ἀπαγορεύουν αὐστηρά εἰς τοὺς
ιερωμένους νὰ ἀσκοῦν κοσμικὴν ἐξουσία.
- Ετεοκλής Εξελέγη με τὸ ἐνενηνταεπτὰ τοῖς ἑκατὸ τῶν ψηφοφόρων.
- Νεοκλής Κατὰ παράβαση τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας.
- Ετεοκλής Ενενηνταεπτὰ τοῖς ἑκατὸ!
- Χάρης Ποσοστό που παίρνουν πάντα καὶ παντοῦ οἱ δικτάτορες.
- Ετεοκλής Δικτάτορας ὁ Μακάριος καὶ δημοκρατικὴ ἡ χούντα,
ἡ ἐγκάθετη ξένων υπηρεσιῶν !
- Νεοκλής Ἡ χούντα ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκρυθμῆς πολιτικῆς
κατάστασης στὴν Ελλάδα .
- Ετεοκλής Τῆς πολιτικῆς κατάστασης, που δημιούργησαν καὶ πάλι οἱ
ξένες υπηρεσίες ,γιὰ νὰ παραδώσουν τὴν ἐξουσία στα
ἀνδρῆκελλα τοὺς,που θα ἐκτελοῦσαν πιστὰ τὰ σχέδια τοὺς .
Ἡ Κύπρος ἦταν ὁ στόχος ἀπὸ τότε, με ἓνα καὶ μοναδικό
σκοπὸ...«νὰ ικανοποιηθεῖ ἡ φίλη ἡ Τουρκία ».
- Νεοκλής Αὐτὸ γιὰτί δὲν τὸ εἶδαν,γιὰτί δὲν τὸ υπολόγισαν οἱ σοφοί,
οἱ ἐμπειροὶ πολιτικοὶ τῆς Ελλάδας, καὶ νὰ πολιτεύονταν με
σύνεση γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας καὶ ὄχι γιὰ τὸ συμφέρον
τοὺς , ὥστε νὰ ἀποτραπεί τὸ κακό που ἐσχεδιάζετο;
- Χάρης Νὰ σου πῶ ἐγὼ. Γιὰτί ἡ μόνη ἐνοία τοὺς εἶναι ἡ ἐξουσία.
Καὶ τότε καὶ πάντα. Τὴν Ελλάδα τὴν ἔχουνε ξεγραμμένη.
- Ἀντιγόνη Ἀφοῦ λοιπὸν κάτι σάπιο ὑπάρχει στὴν γενέτειρα τῆς
δημοκρατίας κι ἀφοῦ ...«τὸ ψάρι βρωμάει ἀπ' τὸ κεφάλι»,
τότε ὅλοι ἐσεῖς, μπορεῖτε νὰ κοιμάστε με ἡσυχὴ συνείδηση .
Ποια εὐθύνη μποροῦν νὰ ἔχουν τὰ πτερύγια, ἡ ουρὰ ἢ τὰ
λέπια, ὅταν βρωμάει τὸ κεφάλι;Τὰ πτερύγια δὲν σκέφτονται.
Οὔτε τὰ σπάρραχνα , οὔτε οἱ ουρές, οὔτε βέβαια τὰ λέπια.
Αὐτὸ που ἀποφασίζει εἶναι τὸ κεφάλι.Καὶ ἐσεῖς δὲν εἶναι
κεφάλι που ἔχετε στους ὤμους σας , ἀλλὰ κλούβιο ἀυγὸ .
- Χάρης Ὁ καθαιρεμένος Ἀρχιεπίσκοπος , που γιὰ χρόνια πολλὰ
ἦταν τὸ κεφάλι, λες νὰ κοιμάται ἡσυχος ;

- Ετεοκλής Καθαιρεμένοι είναι οι μητροπολίτες, οι ορκισμένοι γονατιστοί μπροστά στον πρέσβη της χούντας στην Λευκωσία, με την υπόσχεση να επιμείνουν μέχρι τέλους, στην καθαίρεση του Αρχιεπισκόπου.
- Χάρης Οι μητροπολίτες είναι στες μητροπόλεις τους.
- Ετεοκλής Μέχρι να επιστρέψει ο Αρχιεπίσκοπος.
- Χάρης Αν τολμήσει να γυρίσει, θα τον ξυρίσω εγώ ο ίδιος.
- Ετεοκλή Αυτή τη στιγμή να σηκωθείς να φύγεις από δω κι όσο ζω να μη σε ξαναδώ μπροστά μου.
- Παπαγιαν Έλεος. Φτάνει πια. Σεβαστείτε τον νεκρό.
- Ετεοκλής Εγώ δεν σέβομαι τον αδερφό μου; Η Αντιγόνη δεν σέβεται τον αδερφό της; Ο πατέρας, η μητέρα δεν τον σέβονται;
- Νεοκλής Το λέω να το ακούσουμε όλοι.
- Ετεοκλής Τι χλευασμός ! Αυτοί που τον οδήγησαν στο θάνατο , καλούν εμάς να σεβαστούμε τον νεκρό μας !
- Αντιγόνη Αποκαλείς φονιάδες του τους πιο δικούς του ! Πώς θα τους ξανακοιτάξουμε στα μάτια;
- Ετεοκλής Αυτοί είναι, που τον παρέσυραν να γραφτεί στην Εόκα βήτα.
- Αντιγόνη (σιωπή) Πηγαίνετε πάτερ να φροντίσετε για την ταφή.
- Ετεοκλής Συμφωνήσαμε να κηδέσουμε τον αδερφό μας στο χωριό μας και να τον θάψουμε στο κοιμητήριο του χωριού μας
- Αντιγόνη Δεν προλαβαίνουμε σήμερα.
- Ετεοκλής Συμφωνήσαμε να μην τον θάψουμε σήμερα.
- Αντιγόνη Αν πήραμε βιαστικά μια απόφαση , δεν είναι απαραίτητο να την κάνουμε πράξη.
- Ετεοκλής Η απόφαση ήταν κοινή και μελετημένη.
- Αντιγόνη Εσύ επέμενες. Εγώ είχα αμφιβολίες και τις ξέρεις.
- Παπαγιαν Είτε στο χωριό σας είτε στην ενορία μας θάψουμε τον Πολεινίκη, η χάρις του θεού είναι η ίδια. Και η ανάπαυση που θα βρεί η ψυχή του θα είναι η ίδια.
- Χρύσης Εκεί είναι ο οικογενειακός μας τάφος.. Εκεί είναι θαμμένοι όλοι οι δικοί μας .
- Νεοκλής Ο οικογενειακός τάφος είναι μόνο ένας από τους λόγους , που επικαλείσθε για αναβολή της κηδείας. Κι αυτός δεν είναι ο κύριος λόγος. Ο Ετεοκλής άλλωστε μίλησε για λόγους και όχι για λόγο. Μπορούμε να μάθουμε κάποιους από αυτούς τους λόγους ή έστω και μόνο τον κύριο λόγο;
- Ετεοκλής Εσύ, που γνωρίζεις ποιος δεν είναι ο κύριος λόγος, σίγουρα θα γνωρίζεις και ποιος είναι ο κύριος λόγος.
- Νεοκλής Υποψιάζομαι.
- Ετεοκλής Άλλο το υποψιάζομαι κι άλλο το γνωρίζω.
- Νεοκλής Γνωρίζω. (Ο Χρύσης ανάβει τσιγάρο και βγαίνει)

Ετεοκλής Αφου το γνωρίζεις πες το.
 Νεοκλής Μα κι εσείς το γνωρίζετε .
 Ετεοκλής Θέλω να το ακούσω από το στόμα σου.
 Νεοκλής Κι εγώ από το δικό σου.
 Ετεοκλής Ντρέπεσαι να το ξεστομίσεις ;
 Νεοκλής Αυτό που εσύ θεωρείς ντροπή εγώ το θεωρώ τιμή.
 Ετεοκλής Τότε πες το, να σε τιμήσουμε.
 Νεοκλής Ο καθένας παίρνει την τιμή που του αξίζει.
 Ετεοκλής Ή την τιμή που του αποδίδουν οι συνένοχοι του.
 Νεοκλής Ας μας πει η Αντιγόνη, που την τιμάμε όλοι.
 Αντιγόνη Οι διαφορές και αντιπαραθέσεις σας δεν με ενδιαφέρουν.
 Και δεν θέλω ούτε να σας ακούω ούτε και να σας βλέπω.
 Θλίβομαι και ντρέπομαι, γιατί αυτό που βλέπω και ακούω
 και αισθάνομαι είναι ένα μίσος αχαλίνωτο ανάμεσα σας.
 Και αυτό το μίσος είναι αδύνατο να ξεκινά από πολιτικές
 ή πατριωτικές διαφορές. Όσοι νοιάζονται, όσοι πονούν, όσοι
 αγαπούν την πατρίδα, έχουν αγάπη μεταξύ τους. Γιατί έχουν
 κοινούς στόχους. Έχουν κοινά ιδανικά. Και οι άνθρωποι με
 ιδανικά δεν έχουνε μίσος. Και όσοι έχουνε μίσος δεν έχουν
 ιδανικά. Κι όταν δεν έχεις ιδανικά, τα λόγια και τα έργα σου
 πηγάζουν από πάθη, από ζήλεις, εγωισμούς και όνειρα
 ανεκπλήρωτα. Ανεκπλήρωτα λόγω αδυναμίας, μικροψυχίας,
 και ανημποριάς! Σας το λέω κατάμουτρα. Είστε ανήμποροι.
 Χρόνια σάς ακούω να λογομαχείτε και να εκτονώνεστε με
 φωνές και με βρισιές, γιατί φοβάστε να παραδεχτείτε την
 αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι είστε ανήμποροι από δειλία.
 Φοβάστε να αναμετρηθείτε με εκείνους που επιβουλεύονται
 τα δίκαια σας και την ελευθερία σας και αναμετριάστε
 μεταξύ σας, γιατί νομίζετε ότι αυτό δεν έχει μεγάλο κόστος.
 Και σας καλώ να σιωπήσετε αμέσως. Να σεβαστείτε τον
 νεκρό. Κι αν δεν το κάνετε, να σηκωθείτε να φύγετε από δω,
 γιατί μολύνετε το αγιασμένο σώμα του. Το μόνο που
 ενδιαφέρει εμένα είναι η ταφή του αδερφού μου.
 Ετεοκλής Θα ταφεί ο αδερφός μας, με τις τιμές που του αξίζουν.
 Αντιγόνη Πότε;
 Ετεοκλής Όχι σήμερα.
 Αντιγόνη Πότε;
 Παπαγιαν Είτε σήμερα, είτε αύριο, κάποιος πρέπει να φροντίσει.
 Ετεοκλής Είπαμε ότι θα φροντίσουμε εμείς .
 Παπαγιαν Λυπηθείτε τις γυναίκες. Δεν αντέχουν να στέκονται δυο
 μέρες πάνω από τον νεκρό, να τον θρηνολογούν άταφο.

- Ευρυδίκη « Ω φωτός λυχνάνι, ω σάρκα από τη σάρκα μου, πώς θα σε κρύψω κάτω από τη γη» ;
- Ισμήνη «Ω θαύμα ξένο, ω πράγμα πρωτάκουστο. Αυτός που μούδωσε πνοή άπνους κείται ».
- Ευρυδίκη «Με μητρικούς , δακρύβρεχτους θρήνους σε περιβρέχω γιε μου.»
- Ισμήνη «Όπως ο ήλιος κρύβεται τη νύχτα, έτσι κι εσένα άντρα μου θα κρύψει η νύχτα του θανάτου.
- Αντιγόνη Υπομονή σας παρακαλώ. Έχομε καιρό για θρήνους.
- Παπαγίαν Θα τον θρηνούμε και θα τον τιμούμε αιώνια. Είναι ήδη γραμμένη με χρυσά γράμματα εις τας λαμπράς σελίδας της Ελληνικής ιστορίας η ηρωική θυσία του Πολεινίκη.
- Ετεοκλής Η μάταιη θυσία του Πολεινίκη .Η μάταιη θυσία όλων όσοι έχουν την τύχη του Πολεινίκη.Η μάταιη θυσία όλων, όσοι οδηγήθηκαν σε μια άνιση μάχη σαν πρόβατα στη σφαγή.
- Παπαγίαν Καμιά θυσία για την πατρίδα δεν είναι μάταιη.
- Ετεοκλής Όταν η θυσία γίνεται επί ματαίω είναι μάταιη. Όταν η μάχη δίνεται χωρίς καμιά ελπίδα επιτυχίας είναι μάταιη
- Νεοκλής Οι μάχες συνεχίζονται.Εμαστε στη δεύτερη τους μέρα.
- Ετεοκλής Ποιος μπορεί να προβλέψει την έκβαση τους ;
- Ετεοκλής Δεν ακούτε;Δεν βλέπετε τι γίνεται; Έχουν καταλάβει κιόλας την Κερύνεια και προχωρούν, χωρίς να βρίσκουν καμιά αντίσταση .
- Παπαγίαν Θάρρος, ελπίδα.Μη χάνετε την πίστη σας. Υπάρχουν και ενθαρρυντικά νέα.
- Νεοκλής Τι ενθαρρυντικά νέα ;
- Παπαγίαν Δύο Ελληνικά υποβρύχια θεάθηκαν στα ανοικτά της Κερύνιας. (**Ο Χρύσης επιστρέφει**)
- Νεοκλής Ναι. Αυτό το άκουσα κι εγώ.
- Παπαγίαν Από πού το άκουσες ;
- Νεοκλής Εσύ από πού το άκουσες;
- Παπαγίαν Από ανώτατη στρατιωτική πηγή.
- Ετεοκλής Οι ανώτατοι στρατιωτικοί βρίσκονται στην Αθήνα και πελαγοδρομούν. Οι ένοπλες δυνάμεις είναι ακέφαλες. Η Ελλάδα είναι ακέφαλη. Η Κυβέρνηση που διόρισε ο δικτάτορας Ιωαννίδης διελύθη από μόνη της, μόλις εκδηλώθηκε η εισβολή. Οι ξένοι πρέσβεις γυρεύουν ανθρώπους να συννενοηθούν και δεν βρίσκουν. Δεν υπάρχει κυβέρνηση, δεν υπάρχει κράτος, δεν υπάρχει τίποτα. Ούτε ψαρόβαρκα δεν μπορούν να στείλουνε στην Κύπρο. Πόσο μάλλον υποβρύχια.
- Παπαγίαν Κι όμως είναι αληθινό αυτό που άκουσα.

- Ετεοκλής (**Ειρωνικά**) Ναι...το άκουσα κι εγώ
 Χάρης (**Με ανδιαφέρων**) Εσύ από πού το άκουσες;
 Ετεοκλής Γυρίζουν οι δικοί σας με αυτοκίνητα και κορνάρουν και φωνάζουν πολλά και διάφορα, για να εμψυχώσουν τους άψυχους και να εμψυχωθούν οι ίδιοι.
- Παπαγιαν Τα παιδιά μας είναι εμψυχωμένα. Τα παιδιά μας δεν χρειάζονται εμψύχωση. Και αυτοί που διαδίδουν το αντίθετο είναι πεμπτοφαλαγγίτες. Είναι βαλτοί από τον εχθρό για να σπάσει το ηθικό μας.
- Ετεοκλής Ο Πόλεμος δεν κερδίζεται με συνθήματα .Κερδίζεται από εκείνους που είναι έτοιμοι για πόλεμο.Και η χούντα των Αθηνών,ήταν ανύπαρκτη την ώρα του πολέμου. Γιατι ο αμυντικός σχεδιασμός της χούντας ήτανε μόνο οι οδηγίες των αφεντικών της. « Κάντε το πραξικόπημα στην Κύπρο και θα είμαστε στο πλευρό σας ». Μα όταν ήρθε η ώρα δεν ήταν στο πλευρό τους. Γιατί άλλα λογάριαζε η χούντα κι άλλα τα αφεντικά της. Γιατί όλα ήτανε μια κοροϊδία, μια παγίδα, που δεν θέλουν ακόμα να πιστέψουν και τρίβουν τα μάτια τους οι αφελείς,οι εγκάθετοι, οι ανίκανοι, οι ηλίθιοι ...
- Νεοκλής Και ποιος είπε, ότι εμείς πιστέψαμε στη χούντα;
 Ετεοκλής Δεν πιστέψατε στη χούντα αλλά υπακούσατε στη χούντα.
 Χάρης Πιστέψαμε στην Ελλάδα.
 Ετεοκλής Στη χουντοκρατούμενη Ελλάδα .
 Χάρης Στην αιώνια Ελλάδα.
 Ετεοκλής Στην πουλημένη Ελλάδα.
 Χάρης Ντροπή σου.
 Ετεοκλής Ντροπή σε σας
 Ευρυδίκη Αντιγόνη μου
 Αντιγόνη Ναι μητέρα.
 Ευρυδίκη Δεν αντέχω άλλο. Τρέμουνε τα μέλη μου.Το κεφάλι μου θα σκάσει
- Χρύσης Έλα να σε πάρω να ξαπλώσεις καλή μου.
 Ευρυδίκη «Ω γλυκά μου μάτια, ω τρυφερά μου χείλη, πώς θα σας κρύψω μέσα στο χώμα; »
- Χρύσης Έλα κρατήσου από το μπράτσο μου.
 Ευρυδίκη « Ω γλυκιά μου άνοιξη, ω γλυκό μου παιδί, πού εχάθη η ομορφιά σου » « Ω φως των ομματιών μου, γλυκύτατο μου τέκνο, πώς θα σε κρύψει ο τάφος ; »
- Αντιγόνη Έλα πατέρα...να βοηθήσω κι εγώ.
 (**Την πιάνουν από τα χέρια και την οδηγούν έξω.**)
- Ισμήνη Θα έρθω κι εγώ. Μπορεί να χρειαστείτε κάτι.
 (**Βγαίνει.**)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Βράδι . Απόλυτη σιγή. Το καντήλι ανάβει μπροστά στο κεφάλι του νεκρού. Η Ισμήνη μπαίνει με ένα πήλινο θυμιατήρι και θυμιατίζει γύρω από το φέρετρο. Μετά θυμιατίζει την Αντιγόνη που κάνει το σταυρό της. Μετά θυμιατίζεται η ίδια, κάνει το σταυρό της και, φιλά το σταυρό .Το θυμίαμα γεμίζει το χώρο.

Ισμήνη Περασμένα μεσάνυχτα. Τι ησυχία θεέ μου! Φτερό να πέσει χάμω θα τ' ακούσεις.

Αντιγόνη Δίνει μια ανάσα η νύχτα, που σταματούν οι μάχες.

Ισμήνη Λες και όλα θέλουν να αναπαυτούν από το πανδαιμόνιο της ημέρας. Από τον τρόμο του πολέμου.

Αντιγόνη Τρίτη μέρα ξημερώνει .Τρίτη μέρα, που μένει άταφος ο άντρας σου και αδερφός μου. Και τα παλικάρια μας πήγαν να αναπαυτούν από τη σκληρή και φοβερή λογομαχία, για να ξυπνήσουν το πρωί με ανανεωμένες δυνάμεις και να συνεχίσουν τους καβγάδες και τα κοκορέματα. Κι εμείς καθόμαστε και περιμένουμε ανίσχυρες πότε θ' αποφασίσουν να θάψουν τον νεκρό.

Ισμήνη Μου κάνει εντύπωση που πήγαν να κοιμηθούν κι αφήκαν τον νεκρό αφρούρητο.

Αντιγόνη Έχουνε βάλει φύλακες έξω στο δρόμο.

Ισμήνη Για ποιαν αιτίαν άραγε τα κάνουν όλα αυτά;

Αντιγόνη Η αιτία είναι οι ενοχές τους. Θέλουν να πείσουν και να πειστούν ότι έχουνε δίκαιο για τα καμώματα τους.

Ισμήνη Αφήνοντας τον νεκρό άταφο πώς θα δικαιωθούν ;

Αντιγόνη Ο καθένας θέλει να θάψει τον νεκρό με ιερέα δικό του.

Όσοι θεωρούν τον αρχιεπίσκοπο καθαιρεμένο, θέλουν να θάψει τον Πολυνείκη ο πατέρας σου, που είναι πιστός εις τους μητροπολίτες, οπότε η κηδεία θα γίνει, κατά την άποψη τους, από ιερέα κανονικό, πιστό στους κανόνες της εκκλησίας.

Ισμήνη Η ταφή , η ανάπαυση ενός νεκρού εξαρτάται από κανόνες ; Και από ποιους κανόνες εξαρτάται;

Αντιγόνη Οι οπαδοί του πραξικοπήματος θέλουν να θεωρούν όλους τους εκκλησιαστικούς κανόνες απαράβατους. Θέλουν έτσι να δικαιολογήσουν τους μητροπολίτες, που επικαλέστηκαν κάποιους από τους κανόνες, με σκοπό να καθαιρέσουν τον αρχιεπίσκοπο, που δεν υπάκουσε στην απαίτηση τους να παραιτηθεί από την προεδρία της Δημοκρατίας. Με αυτό θέλουν να επιβεβαιώσουν την ορθότητα των πράξεων τους, ανάμεσα στις οποίες είναι και η συμμετοχή τους στο πραξικόπημα εναντίον του αρχιεπισκόπου.

Ισμήνη Και οι αντίθετοι στο πραξικόπημα τι θέλουν να αποδείξουν;
Αντιγόνη Θέλουν θάψει τον Πολυνείκη ιερέας πιστός εις τον
αρχιεπίσκοπο, που επικαλέστηκε άλλους κανόνες και κάλεσε
μείζονα σύνοδο, και καθαίρεσε τους μητροπολίτες.

Ισμήνη Και τι θα κερδίσουν από αυτό;
Αντιγόνη Την αυτοεκτίμηση, που έχουνε χάσει. Γιατί ...στο βάθος
γνωρίζουν, ότι είναι συνένοχοι. Γιατί το αποτέλεσμα είναι
που μετρά. Και το αποτέλεσμα το βλέπεις. Το βλέπομε. Τα
θεριά μπήκαν στον τόπο μας.

**(Μπαίνει κουτσαίνοντας η Ευρυδίκη. Προσπάθουν να τη
βάλουν να καθήσει.)**

Ισμήνη Έλα κυρά, έλα να καθίσεις.

Ευρυδίκη Όχι όχι...θέλω να τον ιδώ...

Αντιγόνη Καλύτερα να μην τον ιδείς μανούλα μου.

Ευρυδίκη Να μην ιδω τον γιό μου το γιο μου το γιο μου...!

Ισμήνη Θα αναστατωθείς πάλι .

Ευρυδίκη Να αναστατωθώ ; Να πεθάνω θέλω. Να πάω να τον έβρω,
να πάω να τονε συναντήσω **(Τους ξεφεύγει και πλησιάζει
το φέρετρο.)**

Γιε μου, σπλάχνο των σπλάχνων μου, καρδούλα της καρδιάς μου
πουλάκι της φτωχειάς αυλής, ανθέ της ερημιάς μου,

πώς κλείσαν τα ματάκια σου και δεν θωρείς που κλαίω
και δε σαλεύεις, δε γροικάς τα που πικρά σου λέω ;

Γιόκα μου, εσύ που γιάτρευες κάθε παράπονο μου,
που μάντευες τι πέρναγε κατω απ' το τσίνορο μου,

τώρα δεν με παρηγοράς και δεν μου βγάζεις άχνα
και δεν μαντεύεις τις πληγές που τρώνε μου τα σπλάχνα;

Πουλί μου εσύ, που μούφερνες νεράκι στην παλάμη
πώς δε θωρείς που δέρνομαι και τρέμω σαν καλάμι;

Φιλώ το παγωμένο σου χειλάκι που σωπαίνει
κι είναι σαν να μου θύμωσε και σφραγισμένο μένει.

Δεν μου μιλάς κι η δόλια εγώ τον κόρφο, δες, ανοίγω
και στα βυζιά που βύζαξες τα νύχια γιε μου μπήγω.

Αντιγόνη Έλα έλα φτάνει...

Ευρυδίκη Άσε με, άσε με κόρη μου, άσε με Αντιγόνη μου...

Αντιγόνη Σε παρακαλώ μάνα μου, σε παρακαλώ καλή μου...

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Χαράματα. Στη σκηνή είναι οι Ετεοκλής, Χάρης και Νεοκλής. Ακούονται αεροπλάνα και πολυβολισμοί. Μπαίνει η Ισμήνη και ραντίζει ολόγυρα με ένα μυροδοχείο τον νεκρό, κρατώντας με το αριστερό χέρι τη μύτη της. Σιωπή.

- Ισμήνη Ξημέρωσε. Έχετε φύλακες απέξω να φυλάνε. Δεν υπάρχει περίπτωση να τον σηκώσει κάποιος από δω, χωρίς να τον δείτε. Γιατί δεν πάτε να κάνετε κάτι . Γιατί δεν πάτε να βρείτε έναν ιερέα κοινής αποδοχής , έναν ιερέα, που να μην πρόσκειται σε κανένα, έναν απλό, έναν ταπεινόν παπά, που κάνει τη δουλειά του, για να τον θάψουμε. Να αναπαυτεί κι αυτός, να αναπαυτούμε κι εμείς . Η οσμή είναι ανυπόφορη. Αν δεν πετούσαν από πάνω τα αεροπλάνα, οι γύπες θα είχαν κατεβεί πάνω στη στέγη μας, θα είχανε μπει μέσα στο σπίτι να τον κατασπαράξουν. Σεβαστείτε τον. Λυπηθείτε τον. Ντραπείτε. **(Βγαίνει)**
- Χάρης Τρίτη μέρα σήμερα. Όλη νύχτα σιωπή και μόλις χάραξε άρχισαν οι μάχες.
- Νεοκλής Είναι στρατηγική των Τούρκων. Δεν πολεμάνε νύχτα.
Ετεοκλής Οι Τούρκοι δεν πάνε στα τυφλά σαν κι εμάς. Οι Τούρκοι ξέρουν τι κάνουν. Θέλουν, αν είναι δυνατό, να μην έχουν καθόλου απώλειες.
- Χάρης Γίνεται πολεμος χωρίς απώλειες ;
Ετεοκλής Μα αυτός δεν είναι πόλεμος. Αυτός είναι περίπατος .
Περίπατο κάνουν οι Τούρκοι. Οι στρατιώτες μας οδηγούνται σαν πρόβατα στη σφαγή. Δεν ξέρουν οι αξιωματικοί από πού να πάρουν εντολές. Δεν υπάρχει ηγεσία του στρατού να δώσει εντολές . Δεν υπάρχει κυβέρνηση, ούτε εδώ, ούτε στην Ελλάδα. Τα τελευταία κατάλοιπα της χούντας έχουν εξανεμιστεί. Κρύβονται στα σπίτια τους σαν ποντίκια και θωρούν τους εαυτούς τους προδομένους οι προδότες.. Προδομένοι από ποιους ! Από εκείνους που τους ανέβασαν και τους κρατούσαν στην εξουσία, μέχρι να ολοκληρώσουν τα σχέδια τους. Ούτε καν υποψιάστηκαν οι ηλίθιοι το παιχνίδι που παιζότανε, με πόνια τους ιδίους.
- Νεοκλής Ο αρχιεπίσκοπος, ο άξιος ηγέτης, ο διορατικός, ό έμπειρος πολιτικός, γιατί δεν υποψιάστηκε με ποιους είχε να κάμει και να τους αντιμετωπίσει αναλόγως ;
- Ετεοκλής Πώς να αντιμετωπίσει τους άφρονες; Αντιμετωπίζεται η μανία της εξουσίας ;

- Νεοκλής Αυτό μπορείς να το πείς πρώτα για τον ίδιο.Γι αυτό και δεν παραιτήθηκε , όταν του το ζήτησε η μητέρα πατρίδα.
- Χάρης Αν παραιτείτο δεν θα φτάναμε εδώ που φτάσαμε.
- Ετεοκλής Δεν παραιτήθηκε, γιατί ήξερε ότι εκείνοι που ανέβασαν τη χούντα στην Ελλάδα το έκαναν με ένα και μοναδικό σκοπό Για να διχοτομήσουν την Κύπρο. Για να διχοτομηθεί η Κύπρος διορίστηκε και στηρίχθηκε η χούντα στην Ελλάδα. Αυτό, η ιστορία θα το γράψει με κεφαλαία γράμματα.
- Χάρης Και μένοντας στην εξουσία...ιδού τι έχει καταφέρει.
- Ετεοκλής Αν θυμάστε καλά, μπορεί και να μην το θυμάστε, γιατί ό,τι δεν σας βολεύει, θέλετε να το απαλείψετε από τη μνήμη σας. Ή προσποιείστε ότι το ξεχνάτε. Η το παρασιωπάτε...
- Χάρης Λέγε τι θες να πείς.
- Ετεοκλής Αν θυμάστε λέω, ο πρώτος δικτάτορας, αυτός που έβαλε την Ελλάδα για μια εφταετία στο γύψο, σε κάποια στιγμή πίστεψε ότι ήταν αυτοδημιούργητος , αυτοδύναμος και αυτόβουλος .Και αυτοανακηρύχθηκε πρόεδρος του κράτους. Και διόρισε και πρωθυπουργό έναν παλαιόν πολιτικό, ο οποίος φαίνεται ότι κατάλαβε τι πήγαινε να γίνει στην Κύπρο και συμβούλεψε τον δικτάτορα να κάνει πίσω.Και ο δικτάτορας κάλεσε τότε το Γρίβα να διαλύσει την ΕΟΚΑ Β , να βγεί από την κρύπτη του στην Κύπρο και να επιστρέψει στην Ελλάδα. **(μικρη σιωπή)** Αυτό ήταν και η αρχή του τέλους του πρώτου δικτάτορα. Και ανευρέθη δεύτερος δικτάτορας, πιο άφρονας, και πιο ηλίθιος από τον πρώτο, που ολοκλήρωσε τα σχέδια των ξένων , για τη διχοτόμηση της Κύπρου. Και βλέπετε και ακούτε και ζείτε τις συνέπειες της αφροσύνης. Ο χαρακτηρισμός άφρονες και ηλίθιοι είναι του ιδίου του Μακαρίου. **(Μπαίνει η Αντιγόνη με ένα πήλινο θυμιατήρι και θυμιατίζει τον νεκρό)**
- Νεοκλής Το να δίνεις χαρακτηρισμούς είναι εύκολο. Το δύσκολο είναι να προβλέπεις και να προλαβαίνεις τα γεγονότα. Για τον καθένα υπάρχουν πολλοί χαρακτηρισμοί, όπως και για το Μακάριο,τον αποκαλούμενο...«Κάστρο της Μεσογείου».
- Ετεοκλή Ξέρεις ποιοι αποκαλούσαν έτσι τον Μακάριο !
- Νεοκλής Ξέρω .Εκείνοι που έχουνε φέρει τους Τούρκους στην Κύπρο.
- Ετεοκλής Με τη δική σας αρωγή και συμπαράσταση.
- Χάρης Ο Μακάριος ,με τις πολιτικές του, έχει φέρει τους Τούρκους στην Κύπρο.
- Ετεοκλής Εσείς οι πληρωμένοι τους φέρατε.Γιατί...πληρωνόσασταν από ξένα μυστικά κοντύλια και το ξέρει ο κόσμος όλος. Τίποταν δεν μένει μυστικό.

- Αντιγόνη Είστε άρρωστοι. Είναι αδύνατο, άνθρωποι ισορροπημένοι, να διακατέχονται από τόσο μίσος και να συμπεριφέρονται σαν κι εσάς. Ναι είστε άρρωστοι. Έχει φωλιάσει μέσα σας ο ανταγωνισμός, η αντιζηλία και το μίσος και τρώει τα σωθικά σας. Και...είναι νόμος της φύσης . « Όποιος μισά, όποιος δεν αγαπά, εξασθενεί , αδυνατίζει, φθείρεται.»
(Ακούεται αεροπλάνο να ρίχνει μία ρουκέτα. Σιωπή)
- Χάρης Πού νάχει πέσει άραγε ;
Νεοκλής Αν έχει πέσει σε κατοικημένη περιοχή , θα έχομε πολλά θύματα. **(Τρέχουν έξω να δουν. Στο δωμάτιο μένει μόνο η Αντιγόνη. Μπαίνει η Ευρυδίκη με τη βοήθεια της Ισμήνης)**
- Ευρυδίκη **(Τρεχει στο φέρετρο)** Αχ γιε μου... γιε μου. Σ'αφήκαμε μόνο σου γιε μου. Δεν ξέρουμε τι κάνουμε...πού πάμε... πού γυρίζουμε. Δεν έχει μείνει μυαλό στο κεφάλι μας. Σαν σφηκοφωλιά έχει γίνει το κεφάλι μας.
- Ισμήνη Έλα,κάθησε κυρά.
Ευρυδίκη Όχι όχι...άσε με...άστε με
Κορώνα μου, αντιστύλι μου, χαρά των γερατειώ μου ήλιε της βαρυχειμωνιάς, λιγνοκυπάρισσο μου,

Πώς μ'άφησες να σέρνομαι και να πονώ μονάχη χωρίς γουλιά, σταλιά νερό και φως κι ανθό κι αστάχυ;

Με τα ματάκια σου έβλεπα της ζωής κάθε λουλούδι, με τα χειλάκια σου έλεγα τ'αυγερινό τραγούδι.

Με τα χεράκια σου τα δυο, τα χιλιοχαϊδεμένα όλη τη γης αγκάλιαζες κι όλα ήτανε για μένα.

Νιότη απ'τη νιότη σου έπαιρνα κι ακόμη αχνογελούσα τα γερατειά δεν τρόμαζα, τον θάνατο αψηφούσα.

Και τώρα πού θα κρατηθώ, πού θα σταθώ, πού θάμπω, που απόμεινα ξερο δεντρί σε χιονισμένο κάμπο.

Γιε μου, αν δεν σούναι βολετό να ρθείς ξανά σιμά μου πάρε μαζί σου εμένανε, γλυκειά μου συντροφιά μου.

Κι αν ειν τα πόδια μου λιγνά, μπορώ να πορπατήσω κι αν κουραστείς στον κόρφο μου, γλυκά θα σε κρατήσω.

(Μπαίνει ο Ετεοκλής)

- Ετεοκλής Με έχουν καλέσει να παρουσιαστώ στη μονάδα μου.
 Αντιγονη Ποιοι σε κάλεσαν;
 Ετεοκλής Ήρθε ένας στρατιώτης και μου έδωσε μια κλήση
 Αντιγόνη Τι σκέφτεσαι να κάνεις;
 Ετεοκλής Θα πάω. Πρέπει να πάω.
 Αντιγονη Τι θα γίνει με τον Πολεινίκη ;
 Ετεοκλής Θα τους πω ότι έχομε τον αδερφό μας άταφο κι ελπίζω να με αφήσουν να γυρίσω.
 Αντιγόνη Κι αν σε κρατήσουν;
 Ετεοκλής Θα έχεις την ευθύνη εσύ με τον πατέρα.
 Αντιγόνη Ο πατέρας πού είναι;
 Ετεοκλή Τριγυρνάει σαν τρελλός. στους γύρω δρόμους .Δεν τον χωράνε οι κάμαρες, δεν τον χωράνε οι αυλές, δεν τον χωράνε τα ρούχα του.
 Αντιγονη Του τόπες ότι θα φύγεις ;
 Ετεοκλή Πάει ώρα να τον δω . Άντε γεια σου και πρόσεχε. Γεια σου μάνα. Δεν θα αργήσω. **(Τη φιλά και φεύγει)**
 Ισμήνη Έλα κυρά, έλα να καθήσεις. **(Τη βάζουν να καθήσει)**
(Μπαίνει ο Χάρης)
 Χάρης Στο νέο ψυχιατρείο έχει πέσει η ρουκέτα. Τόχει μεταδώσει κιόλας το ραδιόφωνο.
 Ισμήνη Αν είναι στο ψυχιατρείο θάναι πολλά τα θύματα.
 Χάρης Εξαρτάται και το πού έχει πέσει. Έχει πέσει στην αυλή;
 Έχει πέσει σε θαλάμους των ασθενών;
 Ισμήνη Γιατί να χτυπήσουν το Ψυχιατρείο; Γιατί να κτυπήσουν ένα νοσηλευτικό ίδρυμα; Γιατί να βομβαρδίζουν ανεξέλεγκτα;
 Χάρης Μάλλον θάχουνε συγχίσει το νέο ψυχιατρείο με το παλαιό, που τώρα είναι στρατόπεδο. Το παλαιό θάταν ο στόχος .
(Μπαίνει ο Παπαγιάννης)
 Παπαγιάν **(Πιάνει τη μύτη του)** Η ατμόσφαιρα, ο αέρας, όλα εδώ είναι αποπνικτικά. Απορώ πώς αντέχετε να μένετε εδώ μέσα και να συνεχίζετε να αναπνέετε. **(Βγαίνει ο Χάρης)**
 Ισμήνη Να φύγουμε και να τον αφήσουμε μόνο;
 Παπαγιαν Οι νεκροί είναι οι μόνοι που δεν έχουν να ανησυχούν από κανέναν και για τίποτα
 Αντιγονη Με αυτά που ζούμε πάτερ, φαίνεται ότι ακόμα κι οι νεκροί μόνο στον τάφο τους μπορούνε πια να ησυχάσουν.
 Παπαγιάν Ας μένει τουλάχιστο μόνο ένας κάθε φορά. Να αντέξουμε, μέχρι να δούμε τι να κάνουμε. **(Βγαίνει η Ισμήνη)**
 Αντιγονη **(Μικρη σιωπή)** Η ιεροσύνη πάτερ είναι η δεν είναι ένα από τα μυστήρια της εκκλησίας μας;

- Παπαγιαν Αντιγόνη Είναι.
 Ένας ιερέας, δια της χειροτονίας του, φέρει τη χάρη και τη δυνατότητα να τελεί όλα τα καθήκοντα που του επιτρέπει ο βαθμός του ιερέως.
- Παπαγιάν Αντιγόνη Μάλιστα.
 Καθόλη τη διάρκεια της ζωής του.
- Παπαγιάν Αντιγόνη Εκτός βεβαίως κι αν καθαιρεθεί.
 Από ποιόν να καθαιρεθεί;
- Παπαγιαν Αντιγόνη Από την ιερά σύνοδο.
 Εσείς πάτερ έχετε καθαιρεθεί από την ιερά σύνοδο;
- Παπαγιάν Αντιγόνη Όχι βέβαια;
 Οι ιερείς, οι πιστοί στον Αρχιεπίσκοπο έχουν καθαιρεθεί από κάποια άλλη ιερά σύνοδο ;
- Παπαγιάν Αντιγόνη Όχι.
 Ένα δύνανται να τελούν κανονικά τα καθήκοντα τους, όπως και οι ιερείς οι πιστοί στους μητροπολίτες.
- Παπαγιάν Αντιγόνη Ο Αρχιεπίσκοπος όμως, από τον οποίο οι πιστοί του ιερείς θα μπορούσαν να αντλούν την χάρη, για να τελούν τα καθήκοντα τους, είναι καθαιρεμένος από την ιερά σύνοδο της εκκλησίας της Κύπρου.
- Αντιγόνη Και οι μητροπολίτες , από τους οποίους οι πιστοί τους ιερείς θα μπορούσαν να αντλούν τη χάρη, για να τελούν τα καθήκοντα τους είναι καθαιρεμένοι από μείζονα και υπερτελή σύνοδο.
- Παπαγιαν Αντιγονη Την οποία συνεκάλεσε αντικανονικά ο Αρχιεπίσκοπος.
 Και ποιος μπορεί να μας φωτίσει ποιοι είναι οι κανονικοί και ποιοι οι αντικανονικοί;
- Παπαγιάν Αντιγόνη Αυτό επαφίεται στην κρίση του καθενός.
 Για όνομα του θεού πάτερ, δεν καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά είναι ανθρώπινα επινοήματα, τερτίπια και καμώματα, που χρησιμοποιούνται από τον καθένα για δικό του όφελος και δεν έχουν καμιά σχέση με τη χάρη του αγίου πνεύματος ;
- Παπαγιαν Αντιγόνη Μα και τα μυστήρια, ανθρώπινα επινοήματα είναι παιδί μου , σε ιερές συνόδους από ανθρώπους, που έφεραν τη θεία χάρη.
(σιωπή) Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι, αν όντως ένας ιερέας, με τη χειροτονία του λαμβάνει μια χάρη, που του δίνει το δικαίωμα να τελεί τα καθήκοντα που του αναλογούν, αυτό το δικαίωμα κανένας δεν μπορεί να του το στερήσει, αν ο ίδιος σέβεται και τιμά το σχήμα που φέρει και πιστεύει στη χάρη που του εδόθη.
- Παπαγιαν Αντιγόνη Έ αποψη σας.
 Εσείς πιστεύετε ότι φέρετε αυτή τη χάρη ;

- Παπαγίαν Αυτό ποιος μπορεί να το πει με βεβαιότητα .
 Αντιγόνη Δεν μου απαντάτε.
 Παπαγίαν Αν φέρω κάποια χάρη παιδί μου, αυτή είναι εκείνη η ελάχιστη, που μπορεί να αντέξει η μηδαμινότητα μου.
 Αντιγόνη **(σιωπή)**Ο νεκρός πάτερ είναι απαραίτητο να θάβεται σε νεκροταφείο;
 Παπαγίαν Έτσι το θέλει η παράδοση .
 Αντιγόνη Οι μοναχοί θάβονται στις αυλές των μοναστηριών .
 Παπαγίαν Κάποια μοναστήρια έχουν κοιμητήρια.
 Αντιγόνη ΈΑρα κάποια δεν έχουν. ΈΑρα κάποιοι θάβονται στις αυλές των μοναστηριών .
 Παπαγίαν Μα οι αυλές των μοναστηριών είναι χώροι ιεροί .
 Αντιγόνη Οι αυλές των σπιτιών, όπου γενιόμαστε, μεγαλώνουμε, κάνουμε όνειρα, παντρευόμαστε, γεννάμε, γερνάμε και πεθαίνουμε, δεν είναι χώροι ιεροί;
 Παπαγίαν Αν οι ένοικοι μπορούν να προστατέψουν τον τάφο από την όποια βεβήλωση,θα έλεγα ότι... ναι, οι αυλές είναι χώροι που θα μπορούσε να αναπαυτεί ένας νεκρός.
 Αντιγόνη Αρα τίποτα δεν μας εμποδίζει να θάψουμε τον Πολεινίκη εδώ στην αυλή του σπιτιού του.
 Παπαγίαν Αφού με ρωτάς, το πρώτο που έχει σημασία, κατά την ταπεινή μου γνώμη, δεν είναι ο χώρος ταφής του νεκρού, αλλά η ακολουθία της κηδείας, η ιερά τελετή προ της ταφής. Στα καράβια, παλαιότερα, όταν βρίσκονταν μεσοπέλαγα, και πέθαινε κάποιος,τον ρίχνανε στη θάλασσα, αφού γινόνταν πρώτα η ιερά ακολουθία. Αυτό ήταν νόμος της θάλασσας.
 Αντιγόνη Αρχίστε πάτερ την ακολουθία .
 Παπαγίαν Αν έρθει ο αδερφός η ο πατέρας σου,θάχουμε πρόβλημα.
 Αντιγόνη Θα αντιμετωπίσω εγώ το πρόβλημα.
 Παπαγίαν Τον τάφο ποιος θα τον ανοίξει ;
 Αντιγόνη Θα φέρω δυο εργάτες .
 Παπαγίαν Θα τους δουν οι φύλακες, που έχει βάλει ο αδερφός σου.
 Αντιγόνη Θα βρω τρόπο να τους ξεπεράσω.
 Παπαγίαν Πώς ;
 Αντιγόνη Ακόμη και με δωροδοκία.
 Παπαγίαν Και πού θα ανοίξουμε τον τάφο ;
 Αντιγόνη Όπου είναι πιο μαλακό το έδαφος.
 Ευρυδίκη Κάτω από την καρυδιά να τον ανοίξετε. Εκεί που του άρεσε να κάθεται να συλλογάται.
 Αντιγόνη Αρχίστε πάτερ.
 Παπαγίαν Η ευθύνη είναι δική σου.
 Αντιγόνη Είναι δική μου.

- Παπαγιαν **(Βγάζει από μία τσάντα ένα πετραχήλι, το σταυρώνει και το φορά.)** Ευλογητός ο θεός ημών πάντοτε. Νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Άγιος ο θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς... **(Μπαίνει ο Χρύσης, πολύ αναστατωμένος.)**
- Χρύσης Τι κάνετε; Ερωτώ. Τι κάνετε;
- Παπαγιαν Ένα τρισάγιο για τον νεκρό.
- Χρύσης Κάνει τρισάγιο ή κάνει κηδεία;
- Αντιγόνη Τρισάγιο
- Χρύσης Ο Ετεοκλής πού είναι;
- Αντιγόνη Τον ειδοποίησαν να παρουσιαστεί στην μονάδα του.
- Χρυσης Ποιοι τον ειδοποίησαν;
- Αντιγόνη Έηρθε ένας στρατιώτης και του έφερε μια κλήση.
- Χρύσης Είδες εσύ στρατιώτη να έρχεται να του φέρνει κλήση;
- Αντιγόνη Μου το είπε ο ίδιος.
- Χρύσης Και πού ήξεραν πως ήταν εδώ για να του φέρουν κλήση ;
- Αντιγόνη Αυτό δεν το ξέρω.
- Χρυσης Εσύ το κανόνισες ;
- Παπαγιαν Τι να κανόνισα εγώ ;
- Χρύσης Εσύ κανόνισες να καλέσουν τον Ετεοκλή στη μονάδα του;
- Παπαγιάνν Γιατί να το κανόνισα εγώ;
- Χρυσης Για να θάψεις τον Πολεινίκη εσύ ο έκπτωτος και αργός !
- Αντιγόνη Πατέρα σε παρακαλώ.
- Χρύσης Σιώπα εσύ.
- Παπαγιαν Πρώτα πρώτα εγώ δεν ξέρω αν ο Ετεοκλής έχει φύγει και πού έχει πάει. Αυτό τώρα το ακούω, όπως κι εσύ.
- Χρυσης Μην προσποιείσαι τον ανήξερο. Ξέρω καλά τι ξέρεις και δεν ξέρεις και τι είσαι και δεν είσαι. Σε μελετώ και σε σπουδάζω χρόνια. Είναι γνωστο το είδος σου ανάμεσα στο σινάφι σας. Περπατάτε με το μέτωπο σκυφτό, και τα μάτια χαμηλωμένα, για να δείχνετε σεμνοί και μετριόφρονες, μα ο εγωισμός και η αλαζονία σας φαίνονται από τις λεπτομέρειες. Σπάνια κοιτάτε τους άλλους στα μάτια, αλλά ρίχνετε μόνο κλεφτές ματιές, λες και φοβάστε ότι θα προδοθούν οι σκέψεις σας. Δείχνετε να εμπνέετε από υψηλά ιδανικά, για να πείσετε κάποιους αφελείς να πιστέψουν στα ιδανικά, που εσείς οι ίδιοι δεν πιστεύετε. Γιατί μία είναι η πίστη σας και μία η λατρεία σας...ο εαυτός σας, η εικόνα σας και η θέση και το εκτόπισμα στον περίγυρο σας. Αν πιστεύετε στο θεό κι αν ο θεός διαβάξει, όπως πιστεύετε, και τις πιο βαθιές σκέψεις , δεν φοβάστε τον θεό για τις σκέψεις ,τους στοχασμούς και τους ευτελείς υπολογισμούς σας ;

- Αντιγόνη Πατέρα σε παρακαλώ. Η μητέρα έχει αποκάμει από το κλάμα.
- Χρύσης Η μητέρα από το κλάμα κι εγώ από θυμό κι από οργή , που μου σφίγγουν τον λαιμό και δεν μπορώ να κλάψω
- Αντιγόνη Υπομονή, κουράγιο. Εμείς περιμένουμε κουράγιο και παρηγοριά από εσένα.
- Χρύσης Τίποτα μην περιμένετε από εμένα πια, γιατί τίποτα καλό δεν έχω πια να δώσω. Μόνο το μίσος κυβερνά το μυαλό και την καρδιά μου. Μακάρι να με πάρει ο θεός να ησυχάσω.
- Αντιγόνη Έχεις κι άλλα παιδιά. Έχεις γυναίκα. Έχεις φίλους.
- Χρύσης Τίποτα δεν έχω πια στον κόσμο. Όλα είναι νεκρά για μένα.
- Αντιγόνη Αυτό είναι βλαστήμια.
- Χρύσης Το ξέρω ναι. Και βλαστημάω την τύχη μου, βλαστημάω τη μοίρα μου. Βλαστημάω την ώρα που γεννήθηκα σ' αυτόν τον τόπο μαζί με αυτούς που τον έχουν κάμει κόλαση.
- Αντιγόνη Πατέρα...
- Παπαγίαν Άς τον να φωνάξει, ακόμα και να βρίσει, να καταραστεί. Φτάνει να βρει ανάπαυση. Ο Θεός γνωρίζει, κατανοεί, συγχωρεί και αναπαύει. Κι εγώ κατανοώ και συγχωρώ.
- Χρύσης Εσύ με συγχωρείς εμένα!
- Παπαγίαν Ναι, συγχωρώ από τα βάθη της καρδιάς μου.
- Χρύσης Ω θράσος! Ω αναίδεια ! Ο θύτης να συγχωρεί το θύμα !
- Παπαγίαν Σε κατανοώ. Κι εγώ, στη θέση σου, έτσι θάνιωθα κι έτσι μπορεί να εκφραζόμουν.
- Χρύσης Αυτά είναι τα μόνα αληθινά λόγια που σου έχουνε ξεφύγει . Ναι,εσύ δεν είσαι στη θέση μου. Γιατί εμένα είναι γιος μου, είναι αίμα μου.
- Παπαγίαν Είναι και δικό μου παιδί. Είναι γαμπρός μου. Σύζυγος της κόρης μου.
- Χρύσης Άλλα λέει η γλώσσα σου κι άλλο δείχνει ο τρόπος σου. Τώρα για σένα το ζητούμενο είναι η τάξη, η τακτοποίηση, η διευθέτηση, η τελετή. Να τον θάψουμε να τελειώνουμε. Μπορεί κιόλας να σχεδιάζεις και το μέλλον της χήρας κόρης σου. Μα η δικιά μου η καρδιά πάει να σκάσει. Το κεφάλι μου βουίζει σαν σφηκοφωλιά. Το στήθος μου το νιώθω σαν ταφόπλακα. Τα μέλη μου βαραίνουν σαν μολύβι.
- Παπαγίαν Ο καθένας μετρά τον πόνο του.
- Χρύσης Τον πόνο τον δικό μου κανένας δεν μπορεί να τον μετρήσει. Γιατί η φωτιά εκεί που πέφτει εκεί καίει . Οι διπλανοί, όσο κοντά κι αν είναι, είναι παρατηρητές και θεατές και όχι θύματα. Και τα ψευτομοιρολόγια και οι ψευτοπαρηγοριές είναι μόνο για το θεαθήναι .

- Αντιγόνη Βγες λίγο έξω, να πάρεις μια ανάσα.
Χρύσης Πού να πάω; Πού να κάτσω και πού να σταθώ; Πού να ακουμπήσω και από πού να κρατηθώ;
- Αντιγόνη Δώσε μου το χέρι σου.
Ευρυδίκη Αντιγόνη μου
Αντιγόνη Ναι μητέρα (**Ο Παπαγιάννης βγαίνει έξω**)
Ευρυδίκη Βοήθησε με να σηκωθώ.
Αντιγόνη Πού θέλεις να πας;
Ευρυδίκη Θέλω να δω τον Πολεινίκη μου .
Αντιγόνη Τι να δείς μητέρα μου; Τι έχει μείνει από τον Πολεινίκη, για να δούμε οι άμοιροι; (**Ο Χρύσης κάθεται σε μια καρέκλα, κρατώντας το κεφάλι του**)
Ευρυδίκη (**Σηκώνεται και πάει στο φέρετρο**)
Αχ γιε μου, γιε μου, γιόκα μου, δε δύναμαι άλλο η έρμη χτυπούν, χτυπούν τα δόντια μου σαν να με πιάνει θέρμη

και θέλω να κουκουλωθώ πιο πάνω απ'το κεφάλι
κι ουδέ ήλιο πια να ματαϊδώ , και να , πετιέμαι πάλι.

Να πω , να πω τις χάρες σου, να τις ξαναναστήσω
σαν νάταν γιε μου μπορετό να σε γυρίσω πίσω

Γιατί όσο εδώ ήσουν, γιόκα μου, θάμπος βαθύ μ'εκράτει
κι η σιγαλιά με κλείδωνε σε μαγικό παλάτι.

Και μόνο τα δυο μάτια μου σε παίρναν το κατόπι
σαν δυο πιστά , πικρά σκυλιά που τάσκιαζαν οι άνθρωποι

Και σύναζα όλα σου βουβά, σαν τα πουλιά μια κλώσσα
και τώρα που μου μίσεψες μου λύθηκεν η γλώσσα

Και λέω και λέω αγόρι μου, δίχως να ξαποστάσω
σαν να κρατώ ένα θησαυρό και τρέμω μην τον χάσω

Και ν'αποθέσω θέλω τον στα γόνατα της πλάσης
πιο πλούσια να γενεί η ζωή κι εσύ να μην περάσεις.
- Αντιγόνη Έλα να βγούμε λίγο έξω.
Ευρυδίκη Και να τον αφήσουμε μονάχο ;
Αντιγόνη Είναι ο πατέρας εδώ. Πάμε σε παρακαλώ να πάρεις και να πάρω, να πάρουμε μια ανάσα. Δεν μπορώ να ανασάνω πια εδώ μέσα. Σε παρακαλώ. (**Την οδηγεί έξω.**)

(Ο Χρύσης μένει μόνος, κρατώντας το κεφάλι του. Μπαίνει η Ισμήνη, θυμιατίζει τον νεκρό και βγαίνει. Μπαίνει ο Νεοκλής ανάστατος)

Νεοκλής Έχομε εξελίξεις. **(σιωπή)** Εξελίξεις απρόσμενες και δραματικές. Υπέβαλε παραίτηση ο Πρόεδρος και ανέλαβε την προεδρία της Δημοκρατίας ο Πρόεδρος της Βουλής. Ταυτόχρονα ανακοινώθηκε στην Αμερικανική πρωτεύουσα κατάπαυση του πυρός στην Κύπρο. Κατάλαβες! Τώρα που η Εθνική Φρουρά ανασυντάσσεται για τη μεγάλη αντεπίθεση, για ανακατάληψη των εδαφών μας, οι πολιτικοί μας ταγοί συμφώνησαν σε κατάπαυση του πυρός .Και άκου κι αυτό το ανήκουστο.Ο ίδιος ο Κίσιγκερ έκαμε λόγο για επιστροφή του Μακαρίου στην Κύπρο. Μάλιστα ! Αυτός που σχεδίασε την εισβολή στην Κύπρο, θα φέρει πίσω τον Μακάριο,για να δώσει πολιτική και νομική κάλυψη στο έγκλημα που σχεδίασε. **(Στον Χρύση.)**Δεν έχεις τίποτα να πείς ; Σε ρωτώ. Γιατί δεν απαντάς ; Γιατί δεν απαντάς ; **(Βγαίνει)**

Χρύσης Για τρεις ημέρες οι Τούρκοι μάς χτυπούν ανελέητα από θάλασσα, ξηρά και αέρα. Η γη μας είναι κατάσπαρτη με σκοτωμένους. Ο κόσμος φεύγει κοπαδιαστά από τα σπίτια του. Ο γιος μου, άντρας της αδερφής του, κείται εδώ ακήδευτος και άταφος για τρίτη μέρα. Κι αυτοί ανησυχούν, γιατί βλέπουν το πραξικόπημα ν' αποτυγχάνει.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Χάραμα.Σιγή Η Ισμήνη ραντίζει τον νεκρό με ένα μυροδοχείο.

Αντιγόνη **(Στην Ισμήνη)** Τέταρτη μέρα ξημερώνει κι ακόμα είναι άταφος.Αν εξαρτάτο μοναχά από εμένα κι αν γινότανε να κάμω αυτό που έρχεται πρώτο στο μυαλό μου, θάβρισκα τρόπο να θάψουμε τον Πολεινίκη, έστω και με μόνο μία προσευχή μπροστά στη σορό του και χωρίς την παρουσία ιερομένου.Κι ας μη φανεί αυτό ιεροσυλία. Γιατί ταπεινά φρονώ, ότι ο θεός ακούει περισσότερο μια ψυχή αμαρτωλή και βασανισμένη, παρά μια ψυχή δίκαιη και αναπαμένη . **(σιωπή)** Οι πράξεις μας όμως, πρέπει πάντα να γίνονται και σε σχέση με αυτούς που αγαπάμε και πονάμε. Αν πρόκειται λοιπόν να κάμω κάτι, που θεωρώ ορθό και δίκαιο, αλλά που θα βλάψει και θα πικράνει κάποιους που πονώ και αγαπώ , καλύτερα να μην το κάνω. Και σε παρακαλώ να σκεφτούμε μαζί να βρούμε έναν τρόπο,ώστε να θάψουμε τον Πολεινίκη, χωρίς να πικράνουμε τις μητέρες μας, που είναι πιστές και στενά δεμένες με τα ήθη, τα έθιμα και τις ιερές παραδόσεις μας. **(μικρή σιωπή)** Σε ακούω με προσοχή.

- Ισμήνη Οι δυσκολίες είναι πολλές .Με τις μητέρες μας εδώ, δεν γίνεται να τον θάψουμε χωρίς κηδεία.
- Αντιγόνη Θα γίνει κηδεία
- Ισμήνη Ποιος θα την κάμει;
- Αντιγόνη Ο πιο κοντινός . Αυτός που βολεύει.
- Ισμήνη Αυτός είναι ο πατέρας μου.
- Αντιγόνη Αυτόν εννοώ.
- Ισμήνη Ξεχνάς τον αδερφό και τον πατέρα σου .
- Αντιγόνη Θα βρώ ευκαιρία να τους διώξω.
- Ισμήνη **(σιωπή)** Και πού θα τον θάψουμε ;
- Αντιγόνη Εδώ στην αυλή.
- Ισμήνη Στην αυλή!
- Αντιγόνη Ναι στην αυλή. Το μίλησα με τον πατέρα σου και συμφωνεί.
- Ισμήνη Αν συμφωνεί ο πατέρας μου εγώ τι να πω;
- Αντιγόνη Συμφώνησε και η μητέρα μου και εισηγήθηκε μάλιστα να ανοίξουμε τον τάφο κάτω από την καρυδιά.
- Ισμήνη Ναι, κάτω από την καρυδιά. Μακριά από τον κορμό της, εκεί που είναι το χώμα μαλακό.
- Αντιγόνη Εσύ να σχηματίσεις τον τάφο, εκεί που νομίζεις καλύτερα.
- Ισμήνη Και ποιοι θα τον ανοίξουν ;
- Αντιγόνη Θα βρω εργάτες .
- Ισμήνη Θα τους δουν, θα τους ακούσουν...
- Αντιγόνη Θα διώξω όλους τους άντρες από εδώ.
- Ισμήνη Κι αν δεν φύγουν ;
- Αντιγόνη Θα βρούμε τρόπο . Θα δοθεί κάποια ευκαιρία. Κι αν δεν δοθεί, θα τη δημιουργήσουμε.
- Ισμήνη Και ποιοι θα μεταφέρουν τον νεκρό;
- Αντιγόνη Οι εργάτες που θ' ανοίξουν τον τάφο.
- Ισμήνη Είναι πολλές οι δυσκολίες.
- Αντιγόνη Θα τις ξεπεράσουμε.Δεν το θέλουν ούτε οι νόμοι του θεού ούτε οι νόμοι των ανθρώπων να μένει ο νεκρός για τέταρτη μέρα άταφος. **(Μπαίνει ο Ετεοκλής**
- Ετεοκλής Καλημέρα.**(Πιάνει το σταυρό και τον φιλά)**
- Αντιγόνη Πόσο καλή μπορεί να είναι μια μέρα σαν κι αυτή αδερφέ μου;
- Ετεοκλής Ο θεός να μας δίνει αντοχή.
- Αντιγόνη Σε έχουν αφήσει από τη μονάδα σου;
- Ετεοκλής Ναι.Δεν το ακούσατε; Υπεγράφη χθές μια εκκευρία.
- Αντιγόνη Μακάρι να τηρηθεί.
- Ετεοκλής Δεν νομίζω. Οι Τούρκοι, αφού τους δόθηκε η αφορμή, δεν πρόκειται να κάνουν πίσω, αν δεν ολοκληρώσουν τα σχέδια τους.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Απόγευμα της ίδιας ημέρας. Ο Χρύσης κάθεται σιωπηλά, κρατώντας το κεφάλι του. Ο Χάρης θρηνεί πάνω από τον νεκρό.

Χάρης Με όλα όσα λέγονται και ακούονται. Και όσα διαδίδονται από στόμα σε στόμα και με κάποιους να πανηγυρίζουν κι άλλους να πενθούν, αλίμονο μας ! Κι αλίμονο στην Κύπρο και την Ελλάδα, έμπιστε φίλε, λατρευτέ εξάδερφε, τίμια πατριώτη, πιστέ στον όρκο που δώσαμε. Τον ίδιον όρκο, που έδωσαν και οι αγωνιστές του 55, για τον προαιώνιο πόθο των Ελλήνων. Και με υπόσχεση να προσφέρουμε, αν χρειαστεί, και την τελευταία ρανίδα του αίματος μας . Κι εσύ πρώτος , την πρώτη μέρα ,την πρώτη ώρα, στην πρώτη μάχη, κι από τους πρώτους πυροβολισμούς, τήρησες τον όρκο και δέχτηκες κατάστηθα την πρώτη σφαίρα. Και έχυσες το αίμα σου εκεί στο πρώτο φυλάκιο απέναντι από τον εχθρό. Και κείτεσαι εδώ νεκρός και άταφος, για τέταρτη μέρα. Και ναι, χωρίς ρανίδα αίματος στο άγιο κι εξαύλωμένο σώμα σου. Ω θυσία απaráμιλλη για το ύψιστο των αγαθών... την ελευθερία ! **(σιωπή)** Κι όλα αυτά γιατί; Για ένα τίποτα, για ένα ψέμα, μια απάτη, μια κούφια ελπίδα, μια κούφια υπόσχεση, μια καλοστημένη παγίδα. Μια παγίδα, στην οποία πέσαμε οι αφελείς! Πιστέψαμε στο κάλεσμα κι αφήσαμε τα σπίτια και τις οικογένειες μας και τρέξαμε να υπηρετήσουμε την πατρίδα. Κι αλίμονο, αυτή η πατρίδα αφήνεται τώρα, και μας αφήνει, στο έλεος εκείνου που ήταν η αρχή του τέλους της και του τέλους μας. **(σιωπή)** Ναι προδομένη αγωνιστή, η θυσία σου έγινε μόνο και μόνο για να επιστρέψει στην Ελλάδα ο αυτοεξόριστος πρωθυπουργός. Αυτός που υπέγραψε μαζί με τον Μακάριο τις προδοτικές συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, που μας οδήγησαν στη σημερινή κατάταση. Αυτός που ήρθε σε ρήξη με τη Βασιλική οικογένεια για ένα τίποτα. Για τα λεφτά προικοδότησης, αν είναι δυνατό, κάποιων άπορων κορασίδων. Αυτός που με τις πράξεις και πολιτικές του άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου στο μόνιμα διεφθαρμένο και αχρείο πολιτικό σκηνικό της Ελλάδας , το οποίο κατέλυσε η επαναστατική κυβέρνηση . Ναι άξια πατριώτη, η θυσία σου έγινε, για να επιστρέψει στην Ελλάδα, ύστερα από μια εφταετή απουσία, αυτός που ήταν η αιτία της καταστροφής της. **(Βγαίνει κλαίοντας. Σιωπή, Μπαίνει η Αντιγόνη)**

Αντιγόνη Εδώ και τέσσερις ημέρες, δεν τον έχω δει να κλάψει για τον Πολυνείκη. Τώρα θυμήθηκε να τον θρηνήσει με ληγμούς ;

- Χρύσης Δεν είναι για τον Πολυνείκη που θρηνεί. Είναι για την επιστροφή του πρωθυπουργού στην Ελλάδα. **(Ακούονται καμπάνες πανηγυρικές)** Μα τι ακούω! Χτυπούν καμπάνες . Γιατί χτυπούν;
- Αντιγόνη Για την επιστροφή του πρωθυπουργού . **(Ακούονται καμπάνες πένθιμες)**
- Χρύσης Κάποιες ακούονται να χτυπούν και πένθιμα.
- Αντιγόνη Ναι , καλά ακούς.
- Χρύσης Χτυπούν πένθιμα για τους νεκρούς του πολέμου;
- Αντιγόνη Όχι. Κι αυτές για τον ίδιο σκοπό χτυπούν.**(μικρή σιωπή)** Κάποιοι πανηγυρίζουν και κάποιοι πενθούν.**(Με πρόθεση να τον πείσει να φύγει)** Γίνονται και διαδηλώσεις. Έχει πάει και ο Ετεοκλής. Εγώ τον εσυμβούλεψα να πάει. Δεν γίνεται να τους αφήσουμε να μας ξεπεράσουν σε όγκο. Δεν γίνεται να γύρει η πλάστιγγα προς τη μεριά τους. Θάχουνε να λένε. Θα το χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα στα δόλια σχέδια τους. Γι αυτό... και η τελευταία παρουσία μετρά.
- Χρύσης Τότε...θα πάω κι εγώ.
- Αντιγόνη Σκέψου το καλά. Στην ηλικία σου θα κουραστείς . Όμως η απόφαση είναι δική σου. Μη μου βρίσκεις φταίξιμο μετά, αν πονάει όλο σου το σώμα.
- Χρύσης Το σκέφτηκα και θα πάω. Εσύ δεν θα πας ;
- Αντιγόνη. Δεν γίνεται ν' αφήσουμε μόνο τον νεκρό .
- Χρύσης Θα είναι η μάνα σου εδώ.
- Αντιγόνη Η μάνα μου, στην κατάσταση της, δεν μπορεί να προσέχει το λείψανο.
- Χρύσης Έχεις δίκιο.
- Αντιγόνη Θάχω εγώ τη φροντίδα του. Μην ανησυχείς. Πήγαινε και πρόσεχε. **(Ο Χρύσης φεύγει. Η Αντιγόνη πάει πάνω από τον νεκρό)** Έφτασε η ώρα, ακριβέ αδερφέ μου , να σε δεχτεί στα σπλάχνα της η άχαρη η γη, που όλες τις χάρες και τις χαρές της , τις έχει αφανίσει η παράνοια μας . **(Μπαίνει ο Παπαγιάννης . Κάνει το σταυρό του. Φιλά το σταυρό που είναι πάνω στο φέρετρο και κάνει να φύγει)** Λογαριάζετε να πάτε κι εσείς εκεί που πήγαν οι δικοί σας ;
- Παπαγιαν Ναι. Αυτό θα κάνω.
- Αντιγόνη Και ποιο είναι το πιο αναγκαίο και επείγον; Να πάτε στα πανηγύρια η να θάψουμε τον Πολυνείκη, τώρα που δίνεται η ευκαιρία ; **(Σιωπή)** Δεν απαντάτε ; Ετοιμαστείτε πάτερ για την κηδεία. Πηγαίνετε να φέρετε ό,τι χρειάζεστε . Οι εργάτες είναι κιόλας έτοιμοι και περιμένουν κάπου εδώ κοντά. Πάω να τους φέρω να ανοίξουν τον τάφο.**(Φεύγουν)**

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

Όλες οι γυναίκες είναι στη σκηνή. Ο Παπαγιάννης, φορώντας πετραχήλι και κρατώντας τον θυμιατό, προσεύχεται μυστικά. Ακούγονται απ'έξω οι εργάτες που ανοίγουν τον τάφο. Σιωπή.

Παπαγιάν **(Θυμιατίζοντας τον νεκρό, απαγγέλλει)**

Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ ημών. **(τρις)** Δι ευχών των αγίων πατέρων ημών, κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός , ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν **(Μπαίνουν τέσσερις άντρες,που μπορεί να είναι ηθοποιοί της παράστασης και πάνε προς το φέρετρο. Οι τρεις γυναίκες τρέχουν στο φέρετρο θρηνώντας.**

Ευρυδίκη Πού πέταξε τ' αγόρι μου; Πού πήγε; Πού μ' αφήνει ; χωρίς πουλάκι το κλουβί, χωρίς νερό η κρήνη.

Ισμήνη Δεν έμενες καρδούλα μου στ' άσπρο μικρούλι σπίτι, να σ' έχω σαν αφέντη μου, να σ' έχω σα σπουργίτι

Ευρυδίκη Για μου δεν ξέρω αν πρέπει μου να σκύβω, να σπαράζω για πρέπει μου όρθια να σταθώ να σε χιλιοδοξάζω . **(Ένας άντρας σηκώνει τη σημαία από το φέρετρο,τη διπλώνει και τη ξαναβάζει.Οι άντρες πάνε να σηκώσουν το φέρετρο)**

Αντιγόνη Περιμένετε λίγο παρακαλώ.

Ευρυδίκη Ω Παναγιά μου, αν είσounα, καθώς εγώ, μητέρα βοήθεια στο γιο μου θάστελνες τον άγγελο από πέρα.

Ισμήνη Άντρα μου, πια δεν μούμεινε καμιά χαρά και πίστη και το χλωμό και το στερνό καντήλι μας εσβήστη.

Ευρυδίκη Για μου, ποια μοίρα στό'γραφε και ποια μας τόχει γράψει τέτοιοι καημό τέτοια φωτιά στα στήθια μας ν'ανάψει

Ισμήνη Βασίλεψες αστέρι μου, βασίλεψε όλη η πλάση κι ο ήλιος, κουβάρι ολόμαυρο, το φέγγος του έχει χάσει

Ευρυδίκη Νάχα τ'αθάνατο νερό, ψυχή καινούργια νάχα να σουδίνα να ξύπναγες για μια στιγμή μονάχα.

Ισμήνη Να δεις,να πεις, να το χαρείς ακέριο τ'όνειρο σου να στέκεται ολοζώντανο κοντά σου στο πλευρό σου.

Ευρυδίκη Για μου, θα καρτεράω σκυφτή βραδί και μεσημέρι να ρθεί ο καλός μου, ο θάνατος , κοντά σου να με φέρει

(Οι Άντρες σηκώνουν το φέρετρο.Ο Παπαγιάννης, θυμιατίζοντας πάει μπροστά, ψάλλοντας αργά το « Άγιος ο Θεός ». Ακολουθεί το φέρετρο και μετά οι γυναίκες, θρηνώντας, με την Αντιγόνη να υποβαστάζει την μητέρα της. Ακούεται από ηχογράφηση το... « Ασματικόν», που είναι ένα αργό Άγιος ο Θεός , που ψάλλεται συνήθως στην εκφορά του Επιταφίου, αλλά και των νεκρών).

ΤΕΛΟΣ